

Med det samme vil jeg, naar Arbejds-lønnen i Lovforslaget er fikseret til 600 Kr., en Bestemmelse, som er overført fra Loven om Fiskeres Ulykkesforsikring gerne udtale min Glæde over, at denne Bestemmelse ogsaa er ført ind paa denne Lov, da den i høj Grad hjælper til at gøre Administrationen af Loven mindre vidtløftig. Selvfølgelig kan der ogsaa skønnes forskelligt om, hvorvidt 600 Kr. er den rette Grænse, eller man skulde være gaaet lidt højere eller lidt lavere. Mig forekommer det imidlertid, at den her dragne Grænse er den rigtige og i Almindelighed svarer til den Indtægt, som en Arbejder i de omhandlede Erhverv vil have.

Dernæst kommer jeg til disse Berøringspunkter med andre Erhverv, som jeg har antydnet, og som jeg gerne vilde sige et Par Ord om. I Lovforslagets § 1 hedder det i sidste Stykke: „Efter Forslag af Arbejderforsikringsraadet kan Indenrigsministeren ved Bekendtgørelse under Loven inddrage Virksomheder, der kunne jævnstilles med de foranførte.“ Og i Forslagets § 2 hedder det: „Forsikringen gælder tillige Arbejdere i Virksomheder, der som Bierhverv drives under Bedrifter, der henhøre under § 1, saasom Teglværk, Grus- og Mergelgravning, Kørsler, Skærvelagning, Savskæring, Jagt, Rørskær og lignende.“ De kunne altsaa ogsaa indtages under Loven. I § 6 hedder det, at Arbejder, der foretages i Bedriftens Interesse, ligeledes kunne inddrages under Loven. Det er jo en meget human Bestemmelse, men en Bestemmelse, som ikke er saa helt klar. Der kan gøres et meget forskelligt Skøn gældende med Hensyn til, hvilke Virksomheder man kan kalde jævnstillede med eller Bierhverv ved Land- og Skovbrug, og hvilke Arbejder der kunne foretages i Bedriftens Interesse. Det, forekommer det mig ikke, er meget stærkt udklaret her i Lovforslaget; men det kan godt være, at det slet ikke kan lade sig udklare, men at man ved den praktiske Virksomhed af Loven maa finde en Form, hvorunder dette fremtidig bedst kan ordnes. Jeg vil gerne nævne et Par Eksempler. Man kan f. Eks. tænke paa et Forhold, som gør sig gældende i Hundreder af Tilfælde, det nemlig, at en Landbruger ogsaa ved Siden af sin Landbrugsvirksomhed driver en Virksomhed som Kreaturhandler. Han har f. Eks. indkøbt en Del Kreaturer og sat dem ind i sin Stald, Kreaturer, om hvilke det kan siges, at de ikke høre Driften af hans Landejendom til, men at de staa udelukkende der for hans Kreatur-

handels Regning. Nu lader han sin Karl transportere nogle bortsolgte Dyr, og Karlen kommer til Skade under denne Transport. I saa Fald er det mig ikke ganske klart, om det er en Virksomhed, som kan henregnes til at være jævnstillet med Landbrugsvirksomheden, om det er en Virksomhed, der kan betegnes som et Bierhverv ved Landbruget, eller om det maa betegnes som en særlig Virksomhed udenfor det hele.

Det samme gælder Straatækning. Straatækning er jo en Ting, som hører sammen med Landbrugsvirksomhed. Der er jo ingen andre end Landbrugerne, der benytte Straatækning. Hvis nu f. Eks. en Straatækker, som ikke ellers arbejder under Landbrugsvirksomhed, kommer til Skade under sit Arbejde, idet han tækker paa en Ladebygning, er det for mig ogsaa tvivlsomt efter Lovforslaget, hvorvidt denne Mand kan siges at have arbejdet under en Landbrugsvirksomhed eller at have arbejdet paa denne Plads som Haandværker. Men nu er Forholdet dette, at Straatækning i Almindelighed ikke betragtes som et Haandværk, og jeg er derfor i dette Tilfælde tilbøjelig til at tro, at han vilde kunne komme ind under Landbrugsvirksomheden. Man kunde ogsaa nævne et andet Eksempel. En Skovbruger har et Savværk, og Savværker ere inde under Lovforslaget. Men i dette Savværk har han tillige en Maskine, som laver Træsko. Nu kan der fremkomme det Forhold, at den Mand, som staa ved Saven og skærer Stumper i Stykker til Træsko, er under Forsikringen, men den Mand, som passer Træskomaskinen, er det ikke. Men saa kan man maaske sige, at det gør ikke noget, at han ikke er under Landbrugsvirksomheden, for saa er han under Industrieforsikringen, og det kan jo være tilstrækkeligt for hans Vedkommende. Det er for saa vidt rigtigt, men det samme kan ikke siges om den Mand, som kører Træskoene bort fra Fabrikken til Jernbanestationen. Saaledes kan der være enkelte Forhold, der kunne komme til at volde Tvivl, naar man kommer til at udføre denne Lov i Praksis, og som kunne afføde nogen Vanskelighed. For saa vidt man derfor ellers kunde blive i Stand til mere at tydeliggøre Lovforslagets Bestemmelser paa disse Punkter, synes jeg, at det vilde være heldigt. Men jeg er, som sagt, ikke en Gang vis paa, at det vil kunne lade sig gøre.

Endnu vil jeg gerne nævne en Bestemmelse, som forekommer mig at være uheldig: Den findes i Lovforslagets § 6, hvori det